

دغیرې رسمي عدالت په وړاندې پرته ستونزې او د هغوی حل لار

Ketabton.com

لیکوال : زبیر اسحاقزی

کال : (۱۴۴۵هـ.ق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سريزه

نحمده ونصلی علی رسولہ النبی الکریم محمد واله واصحابہ اجمعین اما بعد:

دا چې انسان ټولنيز مخلوق دی، په يوازي ځان نشي کولای، چې د ژوند ټولې اړتياوې او ضرورتونه پوره کړي؛ نو مجبور دی، چې د ژوند د تېرولو او خپلو اړتياوو د پوره کولو لپاره له نورو انسانانو سره بېلا بېلې اړيکې ولري او د ورځني ژوند د اړتياوو د پوره کولو او د يو بل سره د مرستې لپاره په گډه کار او ټولنيز ژوند وکړي؛ دا چې ټولنيز ژوند د خپل جوړښت او طبيعت له مخې ځينې ستونزې او پېچده گۍ لري؛ نو بناءً له انسان نه ختمي تجاوز شوی او کېږي؛ نو همدا وجه ده، چې نن سبا په ټولنو کې د انسانانو ترمنځ راز راز مشکلات او منازغات موجود دي او رامنځ ته کېږي؛ لکه: کورني، سوداگريز، قومي، نژادي، ژبني، سمي او داسې نور.

نو د انسانانو ترمنځ د ټولنيز ژوند څخه راپيدا شويو منازغاتو او ستونزو د حل لپاره په ټولنو کې په ځانگړي ډول په افغاني ټولنه کې رسمي او غير رسمي عدالتونه شتون لري؛ چې ځينې خلک د دوی ترمنځ رامنځ ته شويو مشکلاتو او منازغاتو د حل لپاره رسمي او ځينې خلک غير رسمي عدالت ته مراجعه کوي او خپل منازغات د ذکر شويو عدالتونو له مخې حل او فصل کوي، دا چې زمونږ په ټولنه کې د غير رسمي عدالت په اساس اکثره منازغات او مسائل حل شوي او حل کېږي؛ نو له همدې امله په غير رسمي عدالت پوهېدل يو ضروري عمل دی؛ دا چې زما د ليکنې موضوع (په لغمان کې د غير رسمي عدالت پر وړاندې پرې ستونزې او حل لارې) ده؛ بناءً په دې ليکنه کې به د غير رسمي عدالت په اړه مهم او ضروري مسائل او موضوعات (د غير رسمي عدالت پېژندنه، د غير رسمي عدالت اړوند هغه کارونه چې د خلکو ترمنځ منازغات پرې حل کېږي، د غير رسمي عدالت گټې او زيانونه او د غير رسمي عدالت پر وړاندې پرې ستونزې او حل لارې) په تفصيل سره ترحېث لاندې ونېول شي.

د موضوع اهميت: هرکله چې يوه موضوع نسبتاً نوې او ليکنه يې د ټولنې د حالاتو او موجوده وخت غوښتنه وي؛ نو هغه موضوع د ډېر اهميت څخه برخمنه وي او ليکنه يې ټولنې ته ډېره گټوره او مفیده تمامېږي؛ لهذا نوموړې موضوع هم د ډېر اهميت څخه برخمنه ده؛ ځکه چې نوموړې موضوع زمونږ د ټولنې د اوسنيو حالاتو او موجوده وخت سره مطابقت لري؛ همدارنگه په نوموړې موضوع باندې زما د معلوماتو په اساس داسې يوه منظمه او هر اړخيزه ليکنه نه دی شوې؛ چې د ټولنې ټولو پوښتنو ته ځوابونه ووايي؛ بناءً د نوموړې موضوع اهميت ته په کتو سره ضروري دی، چې په نوموړې موضوع باندې يوه منظمه او هر اړخيزه علمي ليکنه وکړم، تر څو را ترغاړې مسؤليت مې په ښه ډول اداء کړی وي.

د موضوع د انتخاب لاملونه: دا ښکاره خبره ده؛ چې د موضوع اهمیت د موضوع په انتخاب کې ډېر لري؛ یعنې څومره چې د یوې موضوع اهمیت زیات وي، همغومره یې د لیکلو لېوالتیا هم زیاته وي؛ لهدا لکه څرنگه چې د موضوع په اهمیت کې ذکر شول؛ چې نوموړې زموږ د ټولنې د اوسنیو حالاتو او حاضر وخت د تقضاء او غوښتنې پر اساس د ډېر اهمیت څخه برخمنه ده؛ بناءً ځکه چې مې نوموړې موضوع د لیکنې لپاره انتخاب کړه.

تېرو لیکنو ته کتنه: په دې لیکنه کې ما تر خپله وده موضوعات د قیقي، ژورې مطالعې او څېړنې څخه وروسته د معتبرو منابعو څخه راټول کړي؛ همدارنگه د دې موضوع اړوندې دیني او عصري علماوو، محورو اوباتجربه سپین گېرو او قومي مشرانو سره مرکې کړي او د هغو د معلوماتو او نظرونو څخه مې هم د دې موضوع په لیکنه کې استفاده کړې او همدارنگه ځېنې موضوعات مې د خپل لیدلوري له مخې هم تحلیل کړي دي.

مطرح شوي پوښتنې: په دې لیکنه کې ډېرو اړینو پوښتنو ته ځوابونه راټول شوي او پیدا شوي دي؛ چې یو څو مهمو څخه یې په لاندې ډول یادونه کوو:

۱- غیر رسمي عدالت څه ته وايي او زموږ په ټولنه کې څومره ارزښت او اهمیت لري؟

۲- غیر رسمي عدالت د چا لخوا په څه ډول ترسره کېږي؛ گټې او زیانونه یې څه دي؟

۳- زموږ په ټولنه کې د غیر رسمي عدالت پر وړاندې پرتې ستونزې او د هغو حل لارې څه دي؟

مطرح شوي پوښتنې: د دې موضوع د معلوماتو د راټولو او څېړلو څخه وروسته مې نوموړې موضوع په دوو فصلونو کې تر بحث لاندې نېولې؛ په لومړي فصل کې مې د غیر رسمي عدالت په اړه عمومي معلومات، لکه: د غیر رسمي عدالت پېژندنه، د غیر رسمي عدالت په چوکاټ کې هغه کارونه چې د خلکو ترمنځ منازعات پرې حل شوي او حل کېږي تر بحث لاندې نېولي؛ په دویم مبحث کې مې د غیر رسمي عدالت پر وړاندې پرتې ستونزې او حل لارې او د غیر رسمي عدالت گټې او زیانونه تر بحث لاندې نېولي.

لومړۍ څپرکۍ

د غیر رسمي عدالت په هکله عمومي معلومات

دا چې انسانانو ترمنځ د ټولنیز ژوند څخه راپیدا شویو منازغاتو او ستونزو د حل لپاره په ټولنو کې په ځانګړي ډول په افغانۍ ټولنه کې رسمي او غیر رسمي عدالتونه شتون لري؛ چې ځینې خلک د دوی ترمنځ رامنځ ته شویو اختلافاتو او منازغاتو د حل لپاره رسمي او ځینې خلک غیر رسمي عدالت ته مراجعه کوي او خپل منازغات د ذکر شویو عدالتونو له مخې حل او فصل کوي؛ دا چې زموږ په ټولنه کې د غیر رسمي عدالت په اساس اکثره منازغات او مسائل حل شوي او حل کېږي؛ همدارنګه زما د لیکنې موضوع هم د غیر رسمي عدالت پر وړاندې پرې ستونزې او حل لارې ده؛ نو له همدې امله په غیر رسمي عدالت پوهېدل یو ضروري عمل دی؛ بناءً په دې فصل کې به د غیر رسمي عدالت په پېژندنه، د غیر رسمي عدالت په چوکاټ کې هغه کارونه چې د خلکو ترمنځ منازعات او اختلافات پرې حل کېږي او نور اړوند موضوعات په تفصیل سره تر بحث لاندې ونیسو او په دویم څپرکي کې به د غیر رسمي عدالت پر وړاندې پرې ستونزې او حل لارې او نور اړوند موضوعات په تفصیل سره تر بحث لاندې ونېول شي.

لومړۍ مبحث: د غیر رسمي عدالت پېژندنه

غیر رسمي عدالت له هغه عدالت څخه عبارت دی: چې د قوانینو او قضایي سیستم څخه بهر د مصالحې، منځګړیتوب، حکمیت، جرګو او مرکو په بڼه د خلکو ترمنځ اختلافات او منازعات حل او فصل کوي.

یا په بل عبارت: غیر رسمي عدالت له هغه عدالت څخه عبارت دی، چې د کلتوري، ټولنیزو او غیر دولتي ټولنو او خلکو لخوا ترسره کېږي.

دوهم مبحث: د غیر رسمي عدالت په نومس هغه کارونه چې منازغات پرې حل کېږي او حل شوي:

په غیر رسمي عدالت پورې اړونده هغه کارونه چې د خلکو ترمنځ منازغات او لانجې پرې حل شوي او حل کېږي؛ په عمومي ډول په لاندې څلورو برخو ویشل شوي:

۱- منځګړیتوب

۲- مصالحه

۳- حکمیت

۴- جرګې او مرکې

چې د ښه وضاحت لپاره هره یوه موضوع په تفصیل سره په لاندې ډول تر بحث لاندې نیسو:

اول پراگراف: منځګړیتوب

منځګړیتوب د غیر رسمي عدالت یوه مهمه برخه ده، چې د خلکو ترمنځ ډېر مسائل او منازغات پرې حل کېږي؛ لهدا په دې پراگراف کې به د منځګړیتوب پېژندنه، د منځګړیتوب پروسې لومړي توبونه، د منځګړي په ځانګړتیاوو او په هغو مواردو کې چې منځګړیتوب پکې ترسره کېږي او نور اړوند موضوعات تر بحث لاندې ونیسو:

لومړۍ جز: د منځګړیتوب پېژندنه

منځګړیتوب له هغه عمليې څخه عبارت دی، چې د هغې پر بنسټ منځګړي د اړخونو د غوښتنې او توافق په اساس د بېلا بېلو شخړو د چټک او عادلانه حل او فصل په منظور بې پلوه خدمتونه سرته رسوي.

منځګړیتوب د منازغې د خواوو سره د مرستې لپاره د منازغې د حل د مناسبو او عادلانه لارو چارو پیداکول دي، ترڅو د منازغې ښکېلې خواوې په خپل منځ کې یو توافق او جوړښت ته ورسېږي. په هغه صورت کې چې توافق رامنځ ته شي، نو د توافق محتوی د منازغې د اړخونو په واسطه ټاکل کېږي، نه دا چې هغه فیصله چې د منځګړي ثالث شخص په واسطه کېږي، د منازغې اړخونه یې ومني.

منځګړیتوب عبارت له هغه کوښښ او هڅې څخه دی، چې د طرفینو ترمنځ د منازغې د حل کولو په موخه د ثالث بې طرفه شخص په واسطه ترسره کېږي، تر څو د منازغې خواوې د منازغې د حل لپاره یو توافق ته ورسېږي.

منځګړیتوب د مصالحې او صلحې یوه پروسه ده، چې د دواړو خواوو په پوهاوي سره ترسره کېږي او دواړه خواوو پورې تړاو لري.

د منازغې خواوې باید منځګړي ته د یو بې طرفه شخص په توګه وګوري، ځکه په منځګړیتوب کې د منځګړي او ثالث بې طرفه شخص څخه استفاده کېږي او منځګړی جانیینو سره توافق ته د رسېدو لپاره مرسته کوي.

په ځانګړي ډول منځګړیتوب هغه مهال د استفادې وړ ګرځي، کله چې د منازغې لورو ترمنځ مستقیم مذاکرات د ناکامۍ سره مخامخ شي.

په اکثره قضایاوو کې منځګړیتوب یو غیر رسمي پروسه ده، چې هدف یې د منازغې خواوو یو توافق ته د رسېدلو په اړه مرسته کول دي.

دویم جز: د منځګړیتوب د پروسې لومړیتوبونه

د منځګړیتوب په پروسه کې لاندې لومړیتوبونه شتون لري، چې منځګړی باید نوموړو لومړیتوبونو ته پوره پاملرنه وکړي:

۱- د منازغې د اړخونو ترمنځ د خبرو اترو لپاره د اسانتیا برابرول.

۲- د منازغې اړخونو د منافعو څخه حمایت کول.

۳- د طرفینو د منافعو نمایندګي کول.

۴- د منازغي دواړو خواوو ته د یو عملي او دایمي مناسبې عادلانه حل لارې د پیداکولو لپاره لارښوونه اورهنمایي کول.

درېیم جز: د منځګړي زده کړې

د منځګړیتوب لپاره په ملي او بین المللي سطحه کوم داسې واحد ارګان او اداره نشته، چې منځګړي ته د قانون، ټولنیزو علومو، تجارت، ادبیاتو، فلسفې او هنر په اړه ښوونه او روزنه ورکړي او نه هم تر اوسه پورې هیڅ ډول معیارونه په ملي او بین المللي سطحه وضعه شوي، چې د منځګړي د پوهې او علمي سطحې اندازه پری معلومه شي او یا ورته د زده کړې یو معلوم وټاکل شي، خو که عملاً ولیدل شي؛ زموږ په ګران هېواد کې ځینې خلک چې د ځینو مسایلو لپاره په عرفي شکل یا خصوصاً په اطرافو او کلبوالو علائقو کې ډېر با تجربه مخور مشران شته، چې تعلیم یې نه وي کړی؛ مګر که د چا ترمنځ یې یوې مسئلې کې مداخله وکړه، او یا ورته وسپارل شوه، په ډېره احسنه طریقه یې حل کوي؛ نسبت هغه چا ته چې تعلیم یې ډېر زیات وي او لوړو پوستونو کې کار هم کوي، خلاصه دا چې په منځګړیتوب کې ډېر علم ته ضرورت نه لیدل کېږي او یا یې کچه معلومول هم اسان کار نه دی، بلکې په منځګړیتوب کې دومره مهمه ده؛ چې منځګړی باید دومره علم ولري، چې د حلالو او حرامو، روا او ناروا، حق او ناحق ترمنځ توپیر وکړي؛ همدانګه په منځګړیتوب کې مهمه ده، چې منځګړی تجربه ولري او د خلکو ترمنځ د اختلافاتو او منازغاتو په حل کولو کې ډېره سابقه ولري، تر څو په اسانۍ سره د خواوو ترمنځ منازغي په احسنه طریقه حل کړي.

څلورم جز: منځګړیتوب په عمومي ډول په لاندې موضوعاتو کې ترسره کېږي

هغه موضوعات چې منځګړیتوب پکې ترسره کېږي، ډېر زیات دي، چې مونږ یوازې د یو څو څخه د نمونې په توګه په لاندې ډول یادونه کوو:

۱- د کورنیو موضوعاتو اړوند منازغات.

۲- د ازدواج څخه وړاندې د خواوو ترمنځ توافق.

۳- د والدینو او اولادونو ترمنځ خپلمنځي اختلافات.

۴- د ملکیتونو په سر منازغات.

۵- په خرید او فروش کې د بایع او مشتري ترمنځ اختلافات.

۶- د خپلوانو ترمنځ ځینې کورنۍ ستونزې او مشکلات.

۷- د هر ډول قرارداد څخه راپیدا شوي منازغات.

۸- د افرادو ترمنځ د جنګونو له امله د زخمونو او رسیدلي زیان په سر موضوعات.

پنځم جز: د منځگري ځانگړتياوې

دا چې د منځگري اساسي او مهمه کړنه د منازغې اړخونو لپاره يوه داسې مناسبه، بې طرفه او احسنه حل لاره پيدا کول دي، چې د دواړو خواوو منافع پکې خوندي وي، د دې لپاره ضروري دي، چې منځگري ځېنې ځانگړتياوې ولري، چې يو څو يې مونږ په لاندې ډول تر بحث لاندې نېسو:

۱- د منځگري پاملرنه يوازې د منازغې اړخونو ته وي، چې خپل سلوک او رويي له مخې هڅه کوي، چې طرفين روغې جوړې ته اړ کړي.

۲- منځگري د منازغې دواړو خواوو احساساتو ته احترام لري؛ يعنې دواړه خواوې يو شان حيثيت ورته لري؛ او کوم توپير پکې نه کوي.

۳- منځگري د خبرو په جريان، د موضوع په تحليل او معلوماتو په راټولو کې مهمې نقطې په نظر کې نېسي او تل هڅه کوي، چې د ستونزې اصلي لامل تشخيص او حل لار ورته پيدا کړي.

۴- منځگري بې طرفه او عادل شخص وي.

۵- منځگري د منازغاتو په حل کولو کې ډېره تجربه لري.

دويم پراگراف: مصالحه

په افغاني ټولنه کې صلحه او مصالحه د غير رسمي عدالت يو مهم عمل دی، چې د خلکو ترمنځ ډېر مسایل پرې حل کېږي او حل شوي، حتی د صلحې په واسطه هغه منازعات او مسایل هم حل شوي، چې قضاء ترې نه عاجزه شوي؛ په دې معنی چې د منازغې اړخونو قضايي فيصلو ته غاړه نه ده ايښې، مگر د صلحې له لارې د هغو ترمنځ قضايو او منازغې حل شوي. دا چې صلحه او مصالحه د خلکو ترمنځ د منازغاتو په حل کې د غير رسمي عدالت په بڼه ډېر رول لري، لهذا په دې پراگراف کې به د صلحې او مصالحې پېژندنه، د مصالحې اهميت، د مصلحتينو اوصافو او نور اړوند موضوعات تر بحث لاندې ونېول شي.

لومړی جز: د مصالحې پېژندنه

مصالحه د غير رسمي عدالت هغه حالت ته وايي، چې اشخاص د خپلو ذات البيني اختلافاتو او منازغاتو د رفعه کولو لپاره قضايي ادارو ته د مراجعې څخه مخکې يا قضاء ته د مراجعه کولو پر مهال او يا هم د محکمې په جريان کې د حکم د صادرېدو څخه وړاندې په خپل منځ کې توافق وکړي؛ چې خپله منازغه د سوله ايزې او صلح اميزې لارې حل او فصل کړي.

يا په بل عبارت: صلحه عبارت ده د منازغې د ختمولو لپاره د طرفينو د توافق څخه چې په خپل رضائيت يې کړي وي.

صلحه په هغو منازغاتو کې چې بالفعل د افرادو ترمنځ رامنځته کېږي؛ د دواړو خواوو د منازغې د حل لپاره د دې پر ځای چې محکمې ته مراجعه وکړي، په خپله خوښه توافق کوي، چې ستونزه د صلحې له لارې حل او فصل کړي او په دې ترتيب د منازغې يو طرف د هغه څه په بدل کې چې د مقابل طرف يا جانب څخه يې ترلاسه کوي، د خپلو ځينو حقوقو څخه تنازل کوي.

مصلح د منازعاتو په حل کې مستقیم رول او اثر لري؛ حتی د منازغې خواوو ته د حل لپاره مشخصې لارې وړاندې کوي، په مصالحه کې یې طرفه شخص معمولاً د یو باصلاحیته شخص په حیث چې د منازغې هر اړخیز مسؤلیت سنجوي، د طرفینو لپاره د حل تر ټولو ښه او غوره لاره پیدا کوي.

دویم جز: د صلحي اهمیت

صلحه په اسلامي شریعت کې لوړ مقام او ارزښت لري؛ الله جل جلاله صلحي ته خیر ویلی دی؛ الله جل جلاله په قرآن کریم کې فرمایلي:

(والصلح خیر). (النساء: ۱۲)

ژباړه: صلح کې خبر دی.

همدا راز د خلفاوو په دور کې خصوصاً د عمر فاروق رضی الله عنه په دور کې عمر بن الخطاب د خپل خلافت پر مهال هغه وخت چې موسی اشعري ته د قضاوت کولو لپاره دستور ورکاوه، نو صلحه او حکمیت یې پکې مشورع گڼلی وو، مگر هغه صلحه نه، چې حلال حرام او حرام حلال کړي.

همدارنگه د مجله الاحکام په (۱۵۳۹)، (۱۵۴۵) او (۱۵۴۶) مادو کې د صلحي د عقد شرایط د طرفینو او د صلحي د موضوع د څرنګوالي او معلوماتو په هکله دي.

درېیم جز: د مصلحینو اوصاف

مصلحین یا صلحه کوونکي ډېر اوصاف لري، چې مصلح یې باید ولري، چې یو څو یې په لاندې ډول ذکر کوو:

۱- علم او پوه ولري:

مصلح باید علم او پوهه ولري، چې د حق او باطل فرق او تمیز پرې وکړي، تر څو خپله فیصله په درست او صحیح ډول ترسره کړي.

۲- د مهارت او فن خاوند وي:

مصلح باید د موضوعاتو په حل کې ځانګړي فن او مهارت ولري، ټول هغه رسم او رواجونه وپېژني، کوم چې د ټولنې د افرادو ترمنځ رایج وي، تر څو د مصالحې چارې په سم او درست ډول ترسره کړي.

۳- کافي تجربه لرونکی وي:

مصلح باید د مصالحې او روغې جوړې کافي تجربه ولري، تر څو منازغات په ښه ډول حل کړي او په اسانۍ سره وکولای شي، چې د دواړو خواوو ترمنځ منازغې ته د پای ټکی کېږدي.

۴- مصلح باید عادل وي:

مصلح باید عادل وي، د منازغې د لورو ترمنځ باید کوم فرق ونه کړي، الله جل جلاله خاظر او ناظر وګڼي او لورو ترمنځ منازعه په پوره بې طرفتوب او عدل سره حل او فصل کړي.

درېم پراگراف: حکمیت

دا چې حکمیت د منازغاتو په حل کې د غیر رسمي عدالت په توګه ډېر رول لري، لهذا په دې پراگراف کې به د حکمیت پېژندنه، د حکمیت مشروعیت، د منازغې د حل لپاره د حکم ټاکل او نور اړوند موضوعات تریخت لاندې ونېول شي.

لومړۍ جز: د حکمیت پېژندنه

حکمیت په لغت کې یوه عربي کلمه ده، چې د حکم څخه اخیستل شوې ده، چې د حکم او قضاوت کوونکي په معنا دی او په اصطلاح کې حکمیت عبارت دی: د منازغې د راجع کولو څخه، د منازغې د خواوو په واسطه یا د هغوی په تفویض سره او یا هم د هغوی د شرایطو مطابق چې ټاکل کېږي، یو یا څو حکمو ته، تر څو منازغه د نهایي قرار د صادرولو په اساس چې د منازغې خواوو ته قطعي وي، حل او فصل کړي.

حکمیت د منازغې د حل له هغه ډول څخه عبارت دی؛ چې د محکمې څخه خارج د منازغې طرفین ثالث بي طرفه شخص په وړاندې صورت نیسي.

دویم جز: د منازغې د حل لپاره د حکم ټاکل

دا چې حکمیت د لانجو او شخړو په حل او فصل کې ډېر رول لري، نو له همدې امله د منازغې خواوې په مختلفو وختونو کې د خپلو منازعاتو د ښه حل لپاره حکم تعینوي، یا د دعوي طرفین د خپلې معاملې په ابتداء کې د خصوصي عقد په انعقاد سره او یا هم د بېل عقد په ترسره کولو سره حکم او حکمین د خپلو احتمالي راتلونکو اختلافاتو د رفعه کولو لپاره تعینوي او یا کېدای شي؛ په محکمه کې د دعوي د جریان پر مهال تر هغې چې فیصله نه وي صادره شوي، د دعوي د حل لپاره د یو یا څو تنو حکمو په ټاکلو باندې موافقې ته رسیږي، تر څو د هغوی ترمنځ موجوده اختلافات حل او فصل کړي.

درېم جز: د حکمیت د موافقتنامې اصول

د حکمیت موافقتنامه باید لاندې اصول استواره وي:

۱- د حکمیت موافقتنامه به د داسې حقیقي یا حکمي اشخاصو ترمنځ صورت نیسي، چې په خپلو حقوقي تصرفاتو کې د داسې حق څخه برخمن وي.

۲- د حکمیت موافقه باید داسې مسایلو ته راجع وي، چې په هغه مسایلو کې صلحه جایزه وي.

۳- د حکمیت موافقه باید د طرفینو ترمنځ په کتبي او لیکلي ډول صورت ونېسي.

څلورم جز: د حکمیت مشروعیت

فقهاء د حکمیت د مشروعیت په اړه بېلا بېل نظرونه لري، چې مونږ یوازې د احنافو علماوو نظر په لاندې ډول یې تر بحث لاندې نېسو:

اوله فقره: د حکمیت مشروعیت د احنافو علماوو له نظره:

زمونږ په حنفي مذهب کې حکمیت ته جواز ورکړل شوی دی، ځکه احناف په دې عقیده وو، چې حکمیت په قرانکریم کې هم ثابت دی، لکه: چې الله جل جلاله په قرانکریم کې فرمایلي دي:

[وان خفتم شقاق بینهما فابعثوا حکما من اهلہ وحکما من اهلها ان یريدا اصلاحا یوفق الله بینهما ان الله کان علیما خبیرا]. (النساء: ۳۵)

ژباړه: او که تاسې د میره او میرمنې د اړیکو د خرابیدو په باب اندینمن یاست؛ نو یو منځګړی د میره له خپلوانو څخه او یو د میرمنې له خپلوانو څخه وټاکئ؛ که هغوی دواړه روغه جوړه کول وغواړي؛ نو الله تعالی به د هغو دواړو ترمنځ د توافق لاره برابره کړي، الله تعالی په هر څه پوه او با خبره دی.

نو له پورتنۍ آیت څخه د حکمیت موضوع ثابته او جایز ده.

په حدیث، اجماع او قیاس کې هم د دې جواز ثابت دی او حنفي علماوو دې ته جواز ورکړی دی، ځکه ډېر موضوعات له دې لارې نه حل کېدای شي او حل شوي هم دي.

او د دې دلیل دا دی، چې په ټولنه کې ډېر ضرورتونه شته او حکمیت کولای شي، دغه مسئله په ډېره ښه توګه حل او فصل کړي؛ همدارنګه د دې ګټه دا هم ده؛ چې محاکمو ته مراجعه کول هم کمېږي او خلک په اسانه طریقه د حکمیت له لارې خپل مسائل حل کولای شي. کوم مسائل چې د حکمیت له لارې حل کېږي، نسبت قضاء ته په کې پیچده ګي لږه لېدل کېږي.

پنځم جز: په اسلامي شریعت کې د حکم او حکمیت شرطونه

په اسلامي شریعت کې چې د حکم او حکمیت لپاره کوم شرطونه ټاکل شوي، په لاندې ډول یې تر بحث لاندې نیسو:

۱- هغه شرطونه چې د قاضي لپاره ټاکل شوي، د حکم لپاره هم ټاکل شوي دي؛ لکه: حکم به نارینه، ازاد، مجتهد، د سالمو حواسو لرونکی او د کامل اهلیت درلودونکی وي، که څه هم د حکمیت درجه د قضاوت او قاضي څخه کمه ده، مګر د قاضي په منزلت کې شمېرل کېږي، نو ټول هغه اوصاف چې د قاضي لپاره شرط دي؛ د حکم لپاره هم شرط دي؛ یعنې حکم او مصلح باید د قضاء او شهادت اداء کولو اهلیت ولري.

۲- د حکم او مصلح پریکړه باید معلومه وي.

۳- مصلح او حکم باید کافر نه وي، ځکه پر مسلمان د کافر حکمیت نشته.

۴- د حکم یا مصلح او د منازعه کوونکو ترمنځ به داسې قرابت موجود نه وي، چې د شهادت د اداء کولو مانع شي.

څلورم پراګراف: جرګې او مرکې

جرګې د غیر رسمي عدالت یو مهم ډول دی، چې د خلکو ترمنځ د منازعاتو په حل کې ډېر رول لري؛ چې په دې مبحث کې به د جرګو او مرکو پېژنده، د جرګو ډولونه او نور اړوند موضوعات په تفصیل سره تر بحث لاندې ونیسو:

لومړۍ جز: د جرگو او مرکو پېژنده

جرگه په لغات کې د اجتماع، ټولنې او مجلس په معنا باندې تعبرېږي او په اصطلاح کې جرگه په عمومي ډول له هغه اجتماع څخه عبارت دی، چې د محلو، قومونو او قبایلو له باتجربه مشرانو څخه تشکیل شوي وي، چې د افرادو، کورنیو، قومونو، قبایلو او د هېواد په مهمو مسایلو باندې تصمیم نیسي او د افرادو، قومونو او قبایلو ترمنځ مناظرې د مرکو له لارې حل او فصل کوي.

اکثره د دوه متخصصو ډلو، فامیلو او یا قومونو ترمنځ چې کومه شخړه او لانجه رامنځ ته شي، نو د جرگو او مرکو له لارې حل او فصل کېږي، جرگوال او مرکوال تل هڅه کوي، چې موضوع په صلحه امیزه او سوله ایزه لار باندې حل کړي او نورو خلکو ته وخت ورنه کړي؛ چې په موضوع کې سوء استفاده وکړي، او نوره یې هم کړکېچنه کړي، بلکې دا هڅه کوي، چې موضوع ته ښه د حل لاره پیدا کړي؛ تر څو په لږ وخت کې په عاجل ډول سره موضوع بېخ ته ځان ورسوي، او د حل په لاره کې یې ډېر زیار باسي، تر څو مشکلات د جرگو او مرکو له لارې حل کړي؛ جرگوال لومړی د هر یوې ډلې سره سلا مشوره کوي؛ بیا ترې نه واک اخلي او بیا وروسته فیصله ورته کوي، او دواړو خواوو ته یې اوروې؛ او د رضایت کوښښ یې کوي.

دویم جز: جرگې ډولونه

جرگې په افغانستان کې عموماً په لاندې ډولونو ویشل شوي:

اوله فقره: محلي جرگې

دا جرگې د نورو ټولو جرگو په نسبت محدود تاثیر لري، دا جرگې له ډېر پخوا زمانې څخه راپدې خوا په ټول هېواد کې شتون لري او په محلي سطحه یعنې د افرادو او کورنیو ترمنځ اختلافاتو او منازعاتو ته رسیده کي کوي، دا جرگې د تصمیم نېونې څخه وروسته په معمولي ډول له منځه ځي.

دویمه فقره: قومي جرگې

قومي جرگې د هغو مسایلو په حل او فصل کولو باندې اقدام کوي، چې یو یا څو قومونه په بر کې نیسي، نوموړې جرگې د قومونو د ټکرونو او یا د مهمو مسایلو په سر د اختلافاتو او ټکرونو رامنځ ته کېدو په صورت کې ګډه هڅه کوي، د دې جرگو غړي معمولاً مشران او لویان خلک دي، دا چې جرگې هم له تصمیم نېونې وروسته په معمولي ډول له منځه ځي.

درېیمه فقره: لویې جرگې

دا جرگې د هېواد د ټولو قومونو له استازو څخه تشکیل کېږي، چې نوموړې جرگې د هېواد په مهمو مسایلو تصمیم نیسي، چې لومړۍ لویه جرگه په (۱۱۶۰) ه ش کال کې د شیر سرخ په مزار کې ترسره شوه او له نهه ورځو وروسته یې لوی احمدشاه بابا د افغانستان د بادشاه په توګه وټاکه.

دویم څپرکی

د غیر رسمي عدالت پر وړاندې پرتې ستونزې او حل لارې او د غیر رسمي عدالت گټې او زیانونه

دا چې په افغانی ټولنه بالخصوص په لغمان کې د خلکو ترمنځ اکثره منازعات رسمي عدالت ته د لاسرسۍ باوجود د غیر رسمي عدالت له لارې حل او فصل کېږي، خو بیا هم د غیر رسمي عدالت پر وړاندې یو شمېر ستونزې او خنډونه موجودې دي، چې په اوسني وخت کې یې ټولنه یې د غیر رسمي عدالت په اړه اندېښمنه کړې ده او غیر رسمي عدالت پر وړاندې د شته ستونزو لپاره د یوې مناسبې او احسنې حل لارې پیدا کول پېر اړین دي. همدارنګه غیر رسمي عدالت پېرې گټې او ځېنې زیانونه لري؛ بناءً مونږ د غیر رسمي عدالت پر وړاندې پرتې ستونزې او حل لارې او د غیر رسمي عدالت گټې او زیانونه په څلورو جلا جلا مبحثونو کې په تفصیل سره په لاندې ډول تر بحث لاندې نېسو:

لومړی مبحث: د غیر رسمي عدالت پر وړاندې پرتې ستونزې

دا چې د غیر رسمي عدالت په ذریعه په پېر احسنې، اسانې، اقتصادي او ښې طریقې سره د خلکو ترمنځ منازعات حل او فصل کېږي، خو بیا هم ګڼ شمېر ستونزې لري، چې ځېنې یې په لاندې ډول تر بحث لاندې نېسو:

۱- د اړتیا وړ د دیني او عصري زده کړو نشتون: دا چې زموږ په ټولنه کې غیر رسمي عدالت اکثره د هغو خلکو لخوا ترسره کېږي، چې یا یې بلکل زده کړې نه وي کړي او یا یې کمې زده کړې کړي وي، چې د خلکو ترمنځ منازعات په هغه ډول چې د اسلامي شریعت، عدالت او انسانیت غوښتنه ده، نشي حل کولای؛ چې ذکر شوي ستونزه د غیر رسمي عدالت څخه د خلکو د زړه تورې او مخ اړولو، د الله جل جلاله د خپګان لامل کېدای شي؛ ځکه چې زموږ په ټولنه کې د غیر رسمي عدالت په چوکاټ کې پېرې داسې غیر رسمي فیصلې شوي، چې د علم او پوهې د نشتون او یا د کمې پوهې له وجې حق او ناحق، روا او ناروا ته پکې نه دي کتل شوي، د مثال په ډول: په بدو کې د جرګو او مرکو، مصالحې او منځګړیتوب له لارې د قاتل د کورنۍ لخوا د مقتول کورنۍ ته په بدو کې د لور او خور ورکول؛ چې دا عمل د اسلامي شریعت او عدالت خلاف کار دی.

۲- قومي او نژادي تعصباتو پالل: زموږ په ټولنه کې اکثره هغه منازعات چې د قومونو ترمنځ رامنځ شوي دي او رامنځ ته کېږي؛ اکثره د غیر رسمي عدالت له لارې حل او فصل کېږي، خو بیا هم کله کله په ذکر شویو منازعاتو کې جرګوال، مصلحین او منځګړي په تعصباتو کې ښکیل کېږي؛ هر یو کوښښ کوي، چې د خپل قوم په ګټه منازعه حل کړي او یوازې د خپل قوم او کلي مصالح او گټې په نظر کې نېسي.

۳- خپل گټې په نظر کې نېول: زموږ په ټولنه کې ځېنې مصلحین، جرګوال او منځګړي د لوړو ترمنځ په منازعه کې خپل اعراض او شخصي گټې لټوي؛ که د لوړو ترمنځ د منازعې په حل کې یې کومه شخصي گټه نه وي، په حل کولو کې یې دومره کوښښ نه کوي، څومره چې مناسبه او ضروري ده.

۴- د اقتصادي، سیاسي او نسبي موقف په نظر کې نېول: د غیر رسمي عدالت ترسره کوونکي (منځګړي، مصلحین، جرګوال او مرکوال) د هغو خلکو ترمنځ منازعاتو کې چې اقتصادي، سیاسي او نسبي موقفونه یې ښکته او پورته وي؛ اکثره وخت د بېلا بېلو لاملونو له وجې د لوړو موقفونو درلودونکي په طرف زور کوي او لوړو موقفونو درلودونکو څخه متاثره او اغیزمن کېږي؛ یعنې کله کله د منازعې د یو جانب ښه اقتصادي

وضعيت، ښه سياسي وضعيت او ښه نسبي وضعيت د دې لامل کېږي؛ چې مصلحين، جرگوال او منځگري د منازغاتو په حل کې يو طرفه عدالت ته سوق کړي او په صلحه کې د دواړو جانبينو د مصالحو او گټو د خونديتوب پر ځای د يو جانب گټو ته پام وکړي.

۵- الزامي جنبه نه درلودل: دا چې غير رسمي عدالت په عمومي ډول غير الزامي جنبه لري؛ يعنې د مصلحينو، منځگريو، جرگوالو او مرکوالو اصلاحي فيصلې او عدالت غير الزامي جنبه لري؛ په دې معنا چې د اجرا قوي تضمين او د تطبيق قوي مرجع يې نشته؛ په همدې اساس په دې برخه کې زورور خلک غير رسمي عدالت او اصلاحي فيصلو پر وړاندې سرکشي کوي او په کمزورو خلکو ظلم او زياتی کوي؛ يعنې داسې مرجع نشته، چې د غير رسمي عدالت په جبري ډول تطبيق کړي.

۶- د اخلاص عدم موجوديت: د غير رسمي عدالت اړوند په ځېنو موضوعاتو کې ځېنې منځگري، مصلحين او جرگوال په هغه ډول چې لازمه ده؛ د اخلاص څخه کار نه اخلي؛ ځکه چې دوی فکر کوي؛ ما ته يې کومه گټه نه رسېږي، نه يې کوم معاش راته ټاکلی؛ که موضوع يې خلاصه شوه او که خلاصه نه شوه؛ زه يې کوم مسؤليت نه لرم.

دويم مبحث: د غير رسمي عدالت پر وړاندې د پرتو ستونزو حل لارې

لکه څرنگه چې وړاندې ذکر شول، زمونږ په ټولنه کې غير رسمي عدالت د خلکو ترمنځ منازعات په ډېرو احسنو او اسانې لارو سره حل کوي؛ خو د دې باوجود غير رسمي عدالت يو شمېر ستونزې هم لري؛ چې د ځېنو څخه مو په تېر مبحث کې يادونه وکړه؛ لهذا د موضوع تسلسل ته په پام سره په دې مبحث کې د غير رسمي عدالت پر وړاندې د پرتو ستونزو په ځېنو حل لارو باندې په تفصيل سره په لاندې ډول بحث کوو:

۱- د زده کړو او پوهې درلودل: منځگري، مصلحين، مرکوال او جرگوال بايد حد اقل دومره علم ولري؛ چې د حق او ناحق، روا او ناروا تر منځ پرې توپير وکړي او د خلکو ترمنځ منازعات په داسې شکل حل کړي، چې حق په مشروع او روا طريقه حقدار ته ورسېږي او د دواړو خواوو منافعو خونديتوب ته پکې پاملرنه وکړي؛ تر څو د الله جل جلاله رضاء حاصله کړي.

۲- د قومي او نژادي تعصباتو نه پالل: کله چې مصلحين، منځگري، مرکوال او جرگوال په يوې موضوع کې مداخله وکړي؛ يا د منازغې د اړخونو له لوري د دوی ترمنځ د رامنځ ته شوې منازغې د حل لپاره وټاکل شي؛ بايد د منازغې اړخونه ته ونه گوري، چې منازغه د چا ترمنځ رامنځ ته شوې؛ يعنې خپل دی که پردی، غريب دی که مالدار، خپل قوم واله دی او که د بل قوم...؛ بلکې دوی بايد د دواړو جانبينو منافعو په خونديتوب او د ستونزې په حل باندې تمرکز وکړي؛ تر څو منازغه په داسې ډول حل کړي، چې د خلکو او خدای جل جلاله رضاء حاصله کړي.

۳- د اخلاص موجوديت: دا چې د غير رسمي عدالت ترسره کوونکي عموماً کوم معلوم معاش نه لري؛ بلکې د بېلا بېلو لاملو له وجې د خلکو ترمنځ منازعات پرته له کومې اجورې حل او فصل کوي؛ خو بيا هم ځېنې منځگري، مصلحين او جرگوال د خلات په نوم غير مشروع پيسې د منازغې د اړخونو څخه اخلي او د هغوی په بدل کې د دوی ترمنځ منازعات حل او فصل کوي؛ بڼه دوی بايد د خلکو ترمنځ منازعات او اختلافات د انسانيت او د الله جل جلاله رضاء په خاطر حل کړي؛ د خلات په نوم غير مشروع پيسې له اخېستلو څخه ډډه وکړي، ځکه چې په دې عمل سره الله جل جلاله او خلک خفه کېږي.

۴- تجربه درلودل: د غیر رسمي عدالت ترسره کوونکي باید باتجربه او مهارت لرونکي اشخاص وي؛ ځکه چې د خلکو ترمنځ اکثره داسې منازعات رامنځ ته کېږي؛ چې د بې تجربه اشخاصو ذهن د هغوی حل ته نه رسېږي، که څه هم چې علم ولري؛ بناءً د غیر رسمي عدالت ترسره کوونکي باید باتجربه اشخاص وي؛ تر څو د خلکو ترمنځ مشکل او اختلافات د خپلو تجربو په رڼا کې په ډېرې ښې طریقي سره حل کړي.

۵- د رسمي عدالت په مراجعو کې باید د غیر رسمي عدالت فیصلو ته اعتبار ورکړل شي: دا چې زموږ په ټولنه کې غیر رسمي عدالت د رسمي عدالت په پرتله ډېرو منازعاتو ته رسیده گي کوي. بناءً د رسمي عدالت په مراجعو کې باید د غیر رسمي عدالت هغه فیصلو ته چې شرعي نواقص ونه لري؛ احترام وشي او اعتبار ورکړل شي؛ تر څو د خلکو ترمنځ موضوعات په سرعت او تېزۍ سره حل او فصل شي.

۶- د غیر رسمي عدالت ترسره کوونکي باید د چا د سیاسي، اقتصادي، ټولنیز او نسبي وضعیت څخه اغیزمن او متاثره نشي؛ بلکې باید الله جل جلاله حاضر او ناظر وگڼي او د خلکو ترمنځ پرته له هر ډول توپیر څخه منازعات حل او فصل کړي.

۷- د غیر رسمي عدالت ترسره کوونکي باید د چا د منازعاتو په حل کې خپل شخصي اعراض ونه لټوي؛ بلکې د خپل وجداني او ټولنیز مسؤلیت له مخې باید د خلکو ترمنځ اختلافات پرته له کومې طمعي او توقع څخه حل کړي او ثمره یې د الله جل جلاله څخه وغواړي.

دریم مبحث: د غیر رسمي عدالت گټې

غیر رسمي عدالت ډېرې گټې لري، چې د موږ د موضوع د طولاني کېدو څخه د مخنیوي په خاطر د یو څو څخه په لاندې ډول یادونه کوو:

۱- د وخت له حیثه: غیر رسمي عدالت یوه گټه دا ده؛ چې په کم او لږ وخت د خلکو ترمنځ منازعات حل او فصل کوي، په دې معنا کومه منازعه چې د رسمي عدالت په اساس حل او فصل کېږي؛ هغه منازعه د غیر رسمي عدالت په اساس د رسمي عدالت په پرتله په ډېر کم وخت کې حل کوي، مطلب په غیر رسمي عدالت کې کاغذ پراني نشته.

۲- د لگښت له حیثه: د غیر رسمي عدالت په اساس ډېر خلک ځکه خپلمنځي اختلافاتو او منازعاتو حل کولو ته زړه ښه کوي؛ چې مصارف او لگښتونه پرې نه کېږي؛ مطلب د رسمي عدالت په پرتله غیر رسمي عدالت مصارفو ته اړتیا نه لري؛ ځکه چې په غیر رسمي عدالت کې د رسمي عدالت په شان اوږد او طولاني پروسیجر، عارضې، صورت دعوي، دفع دعوي او نورو هغو شیانو ته ضرورت نشته، چې مصرف پرې کېږي.

۳- د عدم تکلیف له حیثه: په غیر رسمي عدالت کې د منازعې لوري په ډېر کم تکلیف سره د حل لارې ته رسېږي؛ د رسمي عدالت په شان پابندي، انتظار، د سختو خبرو اوږدول او له نورو تکلیف کوونکي مواردو څخه په امان وي.

څلورم مبحث: د غیر رسمي عدالت زیانونه

د غیر رسمي عدالت زیانونه د غیر رسمي عدالت پر وړاندې پرتو ستونزو څخه سرچینه اخلي؛ یعنې د غیر رسمي عدالت کومې ستونزې چې پورته ذکر شوي؛ ذکر شوې ستونزې د غیر رسمي عدالت زیانونه هم دي: د مثال په ډول: عدم تعلیم او عدم مسلکي والي له حیثه: دا چې زموږ په ټولنه کې غیر رسمي عدالت اکثره د هغو خلکو لخوا ترسره کېږي، چې تعلیم ونه لري او یا تعلیم ولري خو مسلکي نه وي؛ چې په پایله کې د خلکو ترمنځ یو داسې فیصله او روغه جوړه وکړي، چې د عمومي اصولو او شریعت خلاف وي؛ لکه: په بدو کې د خور او لور ورکول.....

ماخذونه

قرانکریم.

1. احادیث.
2. الکوزی، پوهنوال دوکتور عبید الرحمن؛ شمس صافی، پوهندوی شمس الاسلام، تعاملی حقوق؛ چاپ وار، دویم، خپرندویه ټولنه: جلال اباد افغانستان.
3. له علماوو سره مرکې.
4. د مخورو سپین گېرو او قومي مشرانو سره مرکې.
5. زماني؛ پوهنمل محمد يوسف؛ تعاملی حقوق.
6. اخنډزاده؛ پوهنمل عبیدالله؛ نړیوال عمومي حقوق

د ليکوال لنډه پيژنده

زبير اسحاقزی د محمد اسحاق زوی چې د په ننگرهار ولايت کې په يوه علم پروره کورني کې په ۱۳۷۹ هـ.ش کال کې د سرخروډ والسوالي په چهار باغ کلی کې زيږيدلي دي.

نوموړو په ۱۳۸۴ هـ.ش کال کې په همدې کلی کې په چهار باغ صفاء عالي لېسه کې خپل لومړني زده کړی شروع کړه نوموړی په عالي درجه په ۱۳۹۶ هـ.ش کال کې د نوموړی ښوونځی څخه فارغ شو او په همدې کال د کانکور د ازمويني له لارې ننگرهار پوهنتون د حقوقو او سياسي علومو پوهنځی ته په لوړو نمره کامياب شو او په ۱۴۰۱ کال کې د نوموړی پوهنځی څخه په عالي درجه فارغ شو ښاغلی اسحاقزی سره ددې چې يو ښه تکړه او با استعداد ليکوال دی نو د ليکوالی سره، سره د بهرنيو ژبو څخه ژباړی هم کوي لکه: انگليسي، فارسي، اردو، عربي ژبو باندې پوره اگاه دي، نوموړی ته ددې ليکنې مبارکي وايو او نوموړو ته په راتلونکې کې په چارو کې برياليتوب غواړو.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library